

Arrest

nr. 251 342 van 22 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54, 3de verdieping
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 10 september 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 augustus 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KALIN *loco* advocaat P. DE WOLF en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 29 oktober 2019 België binnen met een paspoort en verzoekt op 7 november 2019 om internationale bescherming. Op 10 augustus 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 13 augustus 2020 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, de heer M. R. W. (...), verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 7 juni 1966 in Sonsonate Armenia in El Salvador. Van 2000 tot 2005 woonde u met uw partner, I. E. C. B. (...), bij uw moeder en stiefvader in Lot- El Torero km. 8,5 in Carretera Antigua a Zacatecoluca in San Marcos in het departement San Salvador. Van 2005 tot 26 oktober 2019 woonde u met uw partner in Colonia San Jose 2, Calle Principal, Polygono 23, huisnummer 1 in Santo Tomás in het departement San Salvador. Eerder woonde u met uw broer, die vermoord is door de bende MS13, in dit huis dat u erfde van uw moeder. Omdat u omwille van uw problemen bang was om doodgeschoten te worden door bendeleden van MS13 verbleef u van 26 oktober 2019 tot uw vertrek op 28 oktober 2019 bij uw jongere broer, J. R. M. R. (...) in Comalapa in het departement La Paz.

Op 16 december 1987 of 1988 bent u wettelijk gehuwd met M. E. D. C. O. (...), waarmee u drie meerderjarige kinderen heeft. Twintig jaar geleden bent u echter uit elkaar gegaan zonder officieel te scheiden omdat u daarvoor een advocaat nodig had. U heeft geen contact meer met uw ex-vrouw en bent sindsdien samen met uw partner, I. E. C. B. (...). Uw partner is nog steeds woonachtig in uw huis in Santo Tomás in El Salvador omdat ze om de week voor haar zieke moeder zorgt die woont in Colonia Motril in Mejicanos in San Salvador. Uw partner kent heden geen problemen in El Salvador.

U genoot onderwijs tot de zesde graad van het middelbaar onderwijs waarvan u de laatste twee jaar volgde in het Colegio Divino Salvador in San Salvador. Dit private onderwijs bekostigde u met de opbrengsten die u haalde uit het naaien van kleren. Na uw schoolparcours bleef u kleermaker, maar werd u tevens ook vrachtwagenchauffeur. Zo transporteert u sinds 2000 goederen uit de ijzerhandel die op naam staat van uw oudste zus, A. R. M. d. R. (...). Deze winkel, die oorspronkelijk van uw moeder was, is gesitueerd in Lot- El Torero km 6,5 in Carretera Antigua a Zacatecoluca, huis 117 in San Marcos in het departement San Salvador. U werkte daar met uw stiefvader – tot hij vermoord is door bendeleden –, uw oudste zus en een van haar dochters. Uw problemen hebben betrekking op uw werk in de ijzerwinkel, waar u nog enkele dagen in oktober 2019 heeft gewerkt.

Ongeveer negen jaar geleden belde "Player", een superchef van de bende MS13, u voor de eerste keer met de boodschap dat u 100 dollar renta diende te betalen voor de ijzerwinkel. Uw stiefvader stelde u aan als verantwoordelijke om de renta af te leveren. Zodoende overhandigde u maandelijks op het einde van de maand het gevraagde bedrag in een gesloten enveloppe aan een klein jongentje aan de ingang van Colonia 10 oktober. Dit jongentje dat gestuurd werd door Player noteerde dan op een lijst dat u had betaald. Daarnaast vroegen de bendeleden op de hoeken van de straat een renta van vijf dollar als u daar passeerde met uw vrachtwagen. Toen Player u op 2 oktober 2019 belde met de boodschap dat ze de renta zouden verdubbelen om beter te kunnen werken, probeerde u te onderhandelen omdat u met de ijzerwinkel niet genoeg verdiende. Hij gaf u echter een week de tijd om de gevraagde 200 dollar te betalen, anders zouden ze u vermoorden. U besloot daartoe het land te verlaten en kocht op 10 of 15 oktober 2019 uw vliegtuigtickets. U verliet El Salvador op 28 oktober 2019 en vloog via Spanje naar België, waar u aankwam op 29 oktober 2019. U diende op 7 november 2019 een verzoek in tot internationale bescherming in België.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u gedood te worden omdat er alleen maar geweld is en je niet met "die gasten" kunt spelen.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming, legde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uw paspoort (24/06/2019), uw identiteitskaart (DUI) en uw rijbewijs neer. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS legde u aanvullend een kopie neer van het forensisch medisch onderzoek van het vrijgeven van het lichaam van uw stiefvader, R. A. V. F. (...), die gestorven is op 1 november 2013 en een kopie van zijn overlijdensbericht. Daarnaast legde u een kopie neer van het overlijdensbericht en de overlijdensakte van uw broer, F. A. M. R. (...), die gestorven is op 25 maart 2014 omwille van bendege geweld. Op 18 juni 2020 stuurde u dezelfde documenten door via uw advocate en bijkomstig de overlijdensakte van uw broer. Op 23 juni 2020 stuurde u via uw advocate nog de openbare akte van speciale volmacht toegekend door uw moeder, R. M. (...), te uwen gunste met betrekking tot onder andere het verrichten van betalingen en het in ontvangst nemen van geld van diverse kavels en de boekhoudkundige rapportage van de ijzerhandel 'El Paso' na.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén element heeft kenbaar gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen, de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en alle elementen uit uw dossier moet worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken, moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst wegen uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep werd gevisieerd door een misdaadbende. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u nooit problemen heeft gekend met de autoriteiten van uw land en niet politiek actief bent (Notities persoonlijk onderhoud (NPO), p. 16). Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat de door u aangehaalde feiten gemeenrechtelijk van aard zijn en bijgevolg buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie vallen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoek om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst blootgesteld zal worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Er dient echter te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde afpersing door bendeleden en de gevolgen ervan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden. Tevens dient te worden gewezen op bepaalde onwaarschijnlijke verklaringen over de door u beweerde vluchtaanleiding. Bijgevolg kan u evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Wat betreft het betalen van de renta, wordt vastgesteld dat uw verklaringen bij het CGVS op diverse vlakken afwijken van uw verklaringen bij DVZ. Wanneer echter gepolst werd of u opmerkingen had over

uw interview bij DVZ, verklaarde u er geen te hebben. Wanneer gevraagd werd of de tolk uw verklaringen toen goed heeft kunnen terug vertalen bij de samenvatting, antwoordde u: "Ja, ik heb alles begrepen en ook de samenvatting was goed en ik heb alles begrepen." Zo wordt allereerst vastgesteld dat u negen jaar geleden voor de eerste keer afgeperst werd door bendeleden voor de ijzerwinkel waarvoor u werkte (NPO, p. 14, 17 & 19). Aanvankelijk eisten ze 100 dollar per maand (NPO, p. 12, 17 & 19), maar 2 oktober 2019 werd dit opgetrokken tot een maandelijks bedrag van 200 dollar (NPO, pp. 21-22). De eis tot betaling zou gepaard gegaan zijn met bedreigingen (NPO, p. 12 & 17). Bij DVZ beweerde u dat er voor oktober 2019 elke maand een jongeman naar de zaak kwam en dat u het geld aan hem betaalde (Vragenlijst CGVS, 20 november 2019, vraag 5). Op uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verkondigde u echter dat u maandelijks het geld ging brengen naar de ingang van Colonia 10 Oktober, een gebied dat volledig toebehoorde aan bende MS13 (NPO, p. 19). Daar ontmoette u de eerste keer "Player", een bendelid van MS13 die onder die alias opereerde en de volgende keren veelal hetzelfde kleine jongentje dat werkte voor Player (NPO, pp. 21-22). U overhandigde hem een enveloppe met 100 dollar, waarbij uw naam dan werd aangeduid op een lijst (NPO, p. 19). Wanneer wordt gepolst of het gebruikelijk is dat bendeleden iemand ontmoeten op een afgesproken plaats, stelt u opnieuw dat ze niet naar de ijzerwinkel kwamen (NPO, p. 20). U blijft volharden dat ze niet naar de zaak kwamen omdat ze onder andere ook bang waren van het politiekantoor dat vlakbij gelegen is (NPO, p. 20). Daarnaast verklaarde u bij DVZ dat als u niet zou betalen binnen de twee weken dat ze u en uw familie zouden doden (Vragenlijst CGVS, 20 november 2019, vraag 5). Op het CVGS verklaarde u daarentegen dat het bendelid u vroeg om een week later de verdubbelde renta te betalen (NPO, p. 22). Het is daarnaast hoogst bevreemdend dat u verklaart op het einde van de maand de oorspronkelijke 100 dollar renta te moeten betalen, maar dat u wel in het begin van oktober een telefoon krijgt met de vermelding dat u na een week die verhoogde renta van 200 dollar moest betalen (NPO, p. 21). Wanneer u gevraagd wordt of uw broer en zussen nog problemen hebben gekend met betrekking tot de ijzerwinkel na uw vertrek, betoogt u tot twee keer toe dat uw zus u daar niets over vertelt (NPO, p. 12 & 23). Dit weet niet te overtuigen aangezien u eerder verklaart twee keer per week contact te hebben met uw broer en zussen (NPO, p. 11) en dagelijks met uw partner (NPO, p. 13). Het enigste dat ze u vertelden over het bendegeweld in El Salvador is dat er nog elke dag doden zijn (NPO, p. 11). Dat u vervolgt dat de ijzerwinkel tevens drie maand gesloten is door COVID-19 en dat u daarom niet weet of er nog iets voorgevallen is (NPO, p. 12 & 23), weet evenmin te overtuigen omdat u reeds vertrokken bent eind oktober 2019, dus een aantal maanden alvorens het coronavirus de economie in de gehele wereld lam legde. Geconfronteerd met deze onduidelijkheid, betoogt u dat de bende met u onderhandelde omdat u de rustige van de zaak was (NPO, p. 12 & 17) en dat als u het geld niet voorzag, dat ze u zouden vermoorden. Hiermee lijkt u te impliceren dat het afpersingsgeld en de bedreigingen die daarmee gepaard gaan, van de baan zijn sinds u persoonlijk niet meer in El Salvador bent. Dit is een bizarre denkwijze aangezien u eerder verklaarde dat de ijzerwinkel op de naam van uw oudste zus, A. R. M. d. R. (...), staat (NPO, p. 12) en dat de bende tevens aan alle winkels renta vraagt (NPO, p. 21).

Aanvullend op uw beweringen dat de bende aan alle winkels renta vraagt (NPO, p. 21) en dat zij afhankelijk van hun inkomsten 75, 100 of 125 dollar renta dienden te betalen (NPO, p. 19), kan logischerwijze worden afgeleid dat die extra 100 dollar in oktober 2019 moet zijn gebaseerd op de inkomsten die de ijzerwinkel genereerde. Er wordt daarbij geconcludeerd dat u de gevraagde renta van 200 dollar wel had kunnen betalen. U verklaarde immers dat u tussen de 1200 en 1500 dollar per maand verdiende en hiermee kon rondkomen, twee huizen in uw bezit had, nl. het huis dat u kreeg van uw moeder en het huis dat u erfde van uw moeder (NPO, p. 9, 15 & 22), en beschikte over een eigen auto en vrachtwagen (NPO, p. 19). Dat u daarnaast verklaarde dat uw oudste zus, A. R. M. d. R. (...), en tevens de eigenaar van de ijzerwinkel (NPO, p. 12 en kopie facebookprofiel zus in administratief dossier) ongeveer acht jaar geleden 2500 dollar overschreef op een bankrekening van de bende zodat één van haar kinderen niet zou worden vermoord (NPO, p. 11), doet logischerwijze besluiten dat de bende op de hoogte was van jullie sociaaleconomische profielen.

Met betrekking tot het overlijden van uw stiefvader en broer, is het op basis van hun overlijdensakten, berichten, het resultaat van het forensische onderzoek (Zie documenten 4 t.e.m. 8 in het administratieve dossier) en de algemene veiligheidssituatie in El Salvador mogelijk dat ze vermoord zijn omwille van bendegeweld. Zo is uw broer overleden aan "een cardiale perforatie, door een steekwond in de thorax, veroorzaakt door een projectiel geschoten door een vuurwapen" (Zie document 6 in het administratieve dossier). Uw stiefvader zou overleden zijn aan "excoriatie in de linkerhelft van de nek" (Zie document 4 in het administratieve dossier dan wel aan een hersenbloeding (Zie document 5, niet zo goed leesbaar). De documenten leveren wel niet het onomstotelijke bewijs dat zij door bendegeweld omkwamen, noch dat dit door dezelfde bende zou begaan zijn. Dat zij omwille van exact dezelfde problemen als de uwe

om het leven zijn gekomen door “diegenen die [u] bedreigden (NPO, p. 4), kunt u helemaal niet aannemelijk maken. Zo verklaart u allereerst enkel problemen te hebben gekend met Player (NPO, p. 21), maar blijft u heel algemeen over de personen met wie uw stiefvader en broer problemen hadden, namelijk “dezelfde bende” (NPO, p. 4). Wat betreft uw stiefvader verklaart u dat hij vermoord is omdat de bende alsmaar meer geld wou voor de ijzerwinkel (NPO, p. 4). Daarbij wordt vastgesteld dat de dood van uw stiefvader, met name 10 à 12 uur eerder dan 1 november 2013 (Zie forensisch medisch onderzoek, document 4 in het administratieve dossier), plaatsvond in de periode dat u tijdig de renta overhandigde aan Player (NPO, p. 22). Zo verkondigt u dat de bende negen jaar geleden voor de eerste keer belde en vroeg naar de eigenaar van de ijzerwinkel. Uw stiefvader stelde u daarbij aan als onderhandelaar omdat hij volgens u “een eenvoudige man was die het niet aankon om met bendes te onderhandelen” (NPO, pp. 19-20). Deze informatie geeft bijgevolg allerm minst een inzicht in uw bewering dat uw stiefvader werd vermoord door diegenen die ook u bedreigden omwille van de renta voor de ijzerwinkel. Over uw broer getuigt u dan weer dat hij naliet vijf dollar te betalen aan de bendeleden wanneer hij iets ging afleveren. Aangezien hij een beetje gewelddadig was, is hij “waarschijnlijk” vermoord door de bende (NPO, p. 5). Gevraagd wie allemaal in de ijzerwinkel werkte, somt u op: uw stiefvader tot hij vermoord is, uw oudste zus en een van haar dochters. Uw broer zou echter een andere ijzerwinkel in de buurt gehad hebben (NPO, p. 12), waardoor zijn problemen onmogelijk dezelfde als de uwe kunnen zijn geweest. Zijn overlijdensbericht categoriseert hem dan weer als schilder onder het lemma “beroep of ambt” (Zie document 8 in het administratieve dossier). Tot slot poneert u dat er ook bedreigingen werden geuit jegens uw broer en stiefvader, om later te verklaren dat ze u nooit iets hebben verteld, wanneer er wordt gepolst of zij bedreigingen kregen alvorens de bendeleden overgingen tot daden (NPO, pp. 4-5).

Met betrekking tot de vijf dollar die u diende te betalen aan de bendeleden op de hoeken van de straat wanneer u er passeerde met uw vrachtwagen met goederen van de ijzerwinkel (NPO, p. 12), kan worden vastgesteld dat dit niet zwaarwichtig genoeg is om te worden gedefinieerd als een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Ook voor het toekomstig geld dat ze soms in december vroegen om likeur te kopen (NPO, p. 17), en de obscene woorden die ze soms gebruikten (NPO, p. 17), is dit het geval. Het betreffen eerder kleine zaken die geen dermate grote invloed op uw welbevinden uitoefenen. Daarnaast verklaart u hen ook in het algemeen in het straatbeeld te vrezen en dat ze met hun gezichtstatoos angst inboezemen omdat ze op elke hoek van de straat staan en zich als bewapende goden gedragen. Daartoe ontweek u hen om te zorgen dat u geen last van hen had, ook al durfde u 's avonds niet meer buiten te gaan (NPO, p. 18). Ook dit is niet zwaarwichtig genoeg, omdat het eerder de algemene situatie in uw land betreft en geen persoonlijke dreiging die tegen u gericht is en van permanente aard is.

Tot slot strookt uw vrees voor vervolging; met name dat u verklaart bang te zijn om doodgeschoten te worden door bende MS13 (NPO, p. 6) niet met uw gestelde handelingen. Zo verklaarde u dat u op 2 oktober 2019 voor de laatste keer gebeld bent door Player met de boodschap dat hij de renta ging verdubbelen en dat u een week de tijd kreeg om dit te betalen (zie supra). U kocht echter uw vliegtickets op 10 of 15 oktober 2019, wat beiden dus na de gekregen week was, en nam effectief het vliegtuig op 28 oktober 2019 uit El Salvador (NPO, p. 18). U arriveerde vervolgens in Spanje, maar liet na om daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen (NPO, p. 19). Dit relativeert meteen de ernst van de ingeroepen nood aan internationale bescherming. Als u effectief vreest voor uw leven, kan logischerwijze verwacht worden dat u zo snel mogelijk het land verlaat en alle mogelijke pistes onderzoekt. Uit onze informatie, waarvan zich een kopie in het administratieve dossier bevindt, blijkt immers dat er dagelijks vluchten plaatsvinden tussen San Salvador en Spanje, door onder andere Iberia. Daarnaast kan vanzelfsprekend verwacht worden dat u in de tussentijd zichzelf veiligstelt en de nodige voorzorgsmaatregelen neemt. Dat u nooit heeft overwogen om elders te gaan wonen omdat bendeleden vragen naar uw DUI en opnieuw naar geld en indien je ze dat niet geeft, ze je terug bedreigen (NPO, p. 7 & 10), staat hier op zich niet ter discussie. Uw antwoord wanneer u gevraagd wordt tot wanneer u de job in de ijzerwinkel heeft uitgeoefend, roept wel vragen op. Zo blijft u vaag en verklaart u grofweg “oktober 2019”. Als u gevraagd wordt of dat tot de dag voor uw vertrek was, poneert u dat het tot de dag voordien was omdat u zoveel mogelijk geld wou sparen om uw vliegtuigticket naar België te bekostigen (NPO, p. 15). Nadien beweert u dan weer dat u “misschien enkele dagen gewerkt [heeft] in oktober” (NPO, p. 22). Dat u zich daarnaast onveilig voelde en daarom een dag voor uw vertrek pas naar het huis van uw broer trok (NPO, p. 6), roept eveneens vragen op en relativeert eveneens het reëel risico op ernstige schade. Temeer wanneer u verklaart dat de bendeleden “alles onderzoeken” zoals je naam, hoeveel familieleden je hebt (NPO, p. 20), waar je woont, waar je naartoe gaat en dat ze dat onder mekaar communiceren (NPO, p. 9). Aangezien u zich verplaatste tussen uw werk en uw huis met uw vrachtwagen, kan logischerwijze worden afgeleid dat de bendeleden dus ook

wisten waar u woonde (NPO, p. 15). Dat u bijkomstig betoogt dat u, in de periode dat u niet meer naar de ijzerwinkel ging, in het huis van uw moeder werkte en het terrein onderhield (NPO, p. 22), weet evenmin te overtuigen daar u eerder poneert dat het huis van uw moeder in San Marcos op ongeveer 3 km van uw werk ligt (NPO, p. 10) en tot drie keer toe verklaart dat het op 1 km van uw huis in Colonia San Jose ligt (NPO, p. 5 & 7-8). U verklaarde tevens dat het op zich wel een veilige plek was, maar dat er tegenover bendes gevestigd waren en dat iedereen er gewoon binnen kon (NPO, p. 9). Dat lijkt geen gedrag van iemand die een reëel risico op ernstige schade lijkt in te calculeren.

Tot slot geeft u met betrekking tot uw paspoort te kennen dat u het aanvraag om uit het land weg te gaan (NPO, p. 16). U verklaart echter nooit met uw oud paspoort te hebben gereisd, omdat uw kinderen nog klein waren (NPO, p. 16). Daarbij wordt vastgesteld dat u uw nieuw paspoort aanvraag op 24 juni 2019, enkele maanden voor het verdubbelen van de renta (Zie paspoort, document 2 in het administratieve dossier). In combinatie met het feit dat u later verklaarde dat u eerder uw land wilde verlaten, namelijk bij het betalen van de 100 dollar renta, roept dit vragen op. Zo verklaart u drie jaar geleden te hebben willen vertrekken, maar "toen waren er op zich geen problemen". Die extra 100 dollar was voor u de druppel om uw land te verlaten (NPO, p. 22).

Uit bovenstaande kan worden besloten dat u niet aannemelijk maakte dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u een reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt, kunnen de bovenstaande vaststelling niet ombuigen. De documenten over uw identiteit, met name uw paspoort, uw identiteitskaart en uw rijbewijs, staan hier niet ter discussie. Eveneens de datum van het overlijden en de manier waarop uw stiefvader en uw broer zijn overleden, staan hier niet ter discussie. Zoals supra beschreven, maakt u echter niet aannemelijk dat zij omwille van dezelfde problemen die u had met Player om het leven zijn gekomen. Evenmin kunnen de aangeleverde documenten hierover uitsluitel bieden. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat u verklaart dat uw stiefvader op 29 november 2013 overleden is door een gif dat ze in zijn nek hebben gespoten (NPO, p. 5), maar blijkt uit het forensisch onderzoek dat hij overleden is op 10 à 12 uur voor het forensisch team op 1 november 2013 ter plaatse was aan een "excoriatie in de linkerhelft van de nek" (Zie forensisch medisch onderzoek, document 4 in het administratieve dossier). U leverde de gevraagde documenten met betrekking tot uw reisroute niet binnen de vijf werkdagen na uw persoonlijk onderhoud aan. Evenmin legde u de eigendomsakte van de ijzerwinkel in het bezit van uw oudste zus, A. R. M. d. R. (...), neer terwijl u eerder wel verklaarde dat u deze in El Salvador had (NPO, p. 15). De openbare akte van speciale volmacht toegekend door R. M. (...) te uwe gunste biedt evenmin uitsluitel over uw activiteiten binnen de ijzerhandel 'El Pasa' en dat de ijzerwinkel heden op uw zus haar naam staat (Zie document 9 in het administratieve dossier).

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat uw profiel als vrachtwagenchauffeur in het rondvoeren van goederen voor een ijzerwinkel in het bezit van uw familie op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008,

§ 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit

de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 17 juni 2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u op 29 juni 2020 aangetekend verstuurd. Op 9 juli 2020 ontving het Commissariaat-generaal een e-mail van uw advocaat met de melding dat u geen opmerkingen heeft met betrekking tot de inhoud van deze notities.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 4 van “de Kwalificatierichtlijn”, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker geeft een inhoudelijke toelichting bij een aantal bepalingen die hij *in casu* van toepassing acht en voert vervolgens in hoofdorde aan dat hem *in casu* de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend. Hij licht dit als volgt toe:

“De wet van 15 december 1980 bepaalt uitdrukkelijk dat rekening gehouden moet worden met “de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen” (artikel 48/6, §5, c)).

a) De argumenten van de bestreden beslissing

b.1. Betreffende de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen gemaakt op DVZ en de verklaringen gemaakt op de CGVS

Verwerende partij haalt verscheidene tegenstrijdigheden aan in de bestreden beslissing:

(...)

Verwerende partij maakt hier een fout in de interpretatie van de verklaringen van verzoeker.

Verzoeker legde ter gelegenheid van het verhoor op het DVZ inderdaad uit dat maandelijks een jongeman naar de zaak kwam om het geld voor de bende M13 in ontvangst te nemen. Echter, één keer diende verzoeker zich zelf te begeven naar de ingang van Colonia waar hij voor de eerste keer het hoofd van de bende M13 ontmoette, ‘Player’.

In tegenstelling tot wat verwerende partij tracht aan te halen is er hier geen sprake van tegenstrijdigheid: de twee elementen zijn compatibel.

Voor het overige dient men verwerende partij eraan te herinneren dat de verklaringen gemaakt op het DVZ niet tegen verzoeker kunnen gebruikt worden aangezien hij tijdens dit verhoor niet werd bijgestaan (en hem het recht hiertoe werd ontzegd) door een advocaat. Er kon bijgevolg geen wettelijke controle uitgevoerd worden op de optimale omstandigheden van het verhoor in toepassing van de wet.

b.2. Betreffende de bedreigingen op verzoeker's broer en zussen

Verwerende partij verklaart:

(...)

Verzoeker herhaalt het feit dat de winkel gedurende enige tijd gesloten bleef door de COVID 19-crisis.

Voor het overige dient men eveneens op te merken dat de afpersingen zoals die aangevoerd door verzoeker vaak intuïtu personae zijn. Dit betekent dat een persoon in het bijzonder wordt vervolgd en de bende zich volledig op deze persoon concentreert en alleen met deze laatste handelt. Indien voldoende geld binnenkomt zal het gezin met rust worden gelaten en zal er steeds worden gezocht naar deze 'referentiepersoon' of verantwoordelijke ten opzichte van de handelszaak. Dit verklaart waarom de bende steeds met verzoeker handelde en na zijn vertrek op zoek ging naar hem en geen vragen formuleerde.

b.3 Betreffende het economische profiel van verzoeker en diens familie

Verwerende partij beweert dat:

(...)

Men blijft in het ongewisse over hoe dit argument enige toegevoegde waarde brengt aan de bestreden beslissing.

Los van de economische capaciteit van verzoeker en diens familie, is de vraag of er een vervolging wordt uitgevoerd op grond van Conventiegerelateerde criteria of niet. Of verzoeker de renta kon betalen die door middel van afpersing en doodsb bedreigingen jarenlang werd opgelegd staat los van de vraag of hij een vervolging ervaarde.

Net zoals een vervolging voor religieuze overtuiging niet kan worden "verdragen" door de religieuze uitoefening te verbergen, kan verwerende partij niet dienstig aanhalen dat verzoeker de vervolging verder dient te ondergaan aangezien hij de renta toch kan betalen.

Het feit dat de bende op de hoogte is van de sociaaleconomische profielen van het gezin, houder van de winkel, is net een aanwijzing meer dat de vervolging bestaat. Dit doet verzoeker behoren tot een risicoprofiel.

Het argument is ongegrond en ontbreekt aan ernst.

b.4. Betreffende het overlijden van uw stiefvader en broer

Verwerende partij haalt aan:

(...)

Verwerende partij stelt de omstandigheden van de dood van verzoeker's stiefvader en broer in vraag.

Men dient eerst op te merken dat de twee overlijdensattesten een onweerlegbaar begin van bewijs inhouden van de dood van beide individuen alsook de oorzaak van de dood.

Weliswaar duidt een overlijdensattest niet aan dat een bende in het bijzonder deze overlijdens heeft veroorzaakt. Verwerende partij is voldoende op de hoogte van de corruptie in El Salvador om te weten dat een overlijdensattest, uitgeleverd door geïnfiltreerde autoriteiten (waar ook bendeleden werkzaam zijn), geenszins de naam van de bende zullen vernoemen.

Men voegt hieraan toe dat in het algemeen, een overlijdensattest niet aanduidt wie de dader is aangezien dit document geen enkel strafrechtelijk doel of aard heeft, waardoor enkel de oorzaak van de dood wordt aangeduid.

Het begin van bewijs is onweerlegbaar in de zin dat de data van overlijden en doodsoorzaken overeenkomt met de verklaringen afgelegd door verzoeker. Bovendien zijn de twee doodsoorzaken gewelddadig waardoor bendegeweld een meer dan aannemelijke hypothese is.

Men begrijpt niet waarom verwerende partij in die context uitsluit dat M13 (d.w.z. dezelfde bende die verzoeker vervolgt) aan de oorzaak ligt van de twee moorden. Losstaand van het feit dat verzoeker in die tijd de renta correct betaalde, is het aannemelijk dat de bende een persoonlijk conflict had met de stiefvader en broer die de moorden tot gevolg had.

b. 5. Betreffende de afpersing op de hoek van de straat

Verwerende partij stelt dat:

(...)

Men dient opnieuw met kracht te benadrukken dat afpersing een vorm van vervolging inhoudt in de zin van artikel 1A van het Verdrag van Genève, ongeacht het bedrag dat dient betaald te worden.

De afpersing op de hoek van de straat die verzoeker diende te betalen bij elke passage wijst namelijk op een zeer hoog niveau aan corruptie, geweld en anarchie in El Salvador, wat overeenkomt met alle geciteerde bronnen in huidig verzoekschrift.

Het feit dat verzoeker 'slechts' vijf dollar diende te betalen ontkracht geenszins de vervolging die nog steeds als afpersing dient te worden gequalificeerd.

Het komt niet aan verwerende partij toe om sommige vormen van afpersing, zodus vervolging, te minimaliseren.

b. 6. Betreffende het vertrek van verzoeker

Verwerende partij stelt dat:

(...)

Ook hier dient men de redenering van verwerende partij te ontcrachten.

Ten eerste had verzoeker tijd nodig om zijn vertrek te organiseren. Hij diende zijn vrachtwagen te verkopen en dus een kandidaat hiervoor te vinden, vooraleer hij zijn tickets kon betalen. Hoe hoog de vrees ook ligt, men dient het geld te vinden om te vertrekken, dit kan verwerende partij niet negeren.

Ten tweede heeft hij verschillende familieleden in België waardoor hij sinds het begin België had gekozen als bestemming en niet Spanje, wat het gebrek aan verzoek tot internationale bescherming in Spanje vanzelfsprekend verklaart.

Ten derde ziet men niet in hoe het laatste paragraaf het asielrelaas van verzoeker ontcracht. Hij betaalde inderdaad jarenlang het geld ten gevolge van de afpersing en dacht er meermaals aan te vertrekken, zonder hiervoor de concrete middelen te hebben. Toen de rente verdubbeld werd, was dit inderdaad de druppel die hem ertoe bracht te vertrekken.

Dit roept tot enige opmerkingen.

Naast de context en de algemene situatie in het land dient men echter eveneens rekening te houden met het subjectieve aspect van het dossier.

Het CGVS mag niet uit het oog verliezen dat een gegronde vrees zowel een objectief (de concrete situatie), als een subjectief element (de gemoedstoestand van de persoon) bevat. Om te kunnen spreken van een gegronde vrees, moeten beide elementen aanwezig zijn en niet enkel het objectief element zoals gesuggereerd wordt door het CGVS.

Op basis van de UNHCR handboek en richtlijnen aangaande determinatie van de vluchtelingenstatus krachtens het Verdrag van 1951 en het Protocol van 1967 betreffende de status van vluchtelingen, moet de vrees als gegronnd worden geacht als de eiser redelijkerwijs kan vastleggen dat het leven in zijn land van herkomst ondraaglijk is geworden⁴.

Met betrekking tot het subjectieve element van de vrees, staat in het Handboek en richtlijnen aangaande determinatie van de vluchtelingenstatus dat « (...) »⁵ (Wij onderlijnen).

(Vrije vertaling : De beoordeling van het subjectieve element impliceert noodzakelijkerwijs een beoordeling van de persoonlijkheid van de verzoeker, aangezien de psychologische reacties van personen niet noodzakelijkerwijs identiek zijn in dezelfde omstandigheden).

De UNHCR acht verder dat, hoewel de vrees op het eerste gezicht niet als redelijk wordt beschouwd, de vrees gerechtvaardigd kan zijn gezien alle omstandigheden eigen aan de zaak⁶.

Deze bemerkingen verklaren waarom eenieder op een verschillende manier reageert op bedreigingen en eenieder voorzorgsmaatregelen neemt en zich beschermt op zijn eigen manier afhankelijk van hoe hij de zaak percipieert.

b) De vervolging van verzoeker conform aan artikel 1A van het Verdrag van Genève

Verzoeker is sinds jaren slachtoffer van afpersing vanwege de welbekende bende M13, één van de grootste en machtigste bendes van El Salvador.

Hij viel prooi aan deze afpersing door het feit dat zijn gezin eigenaar is van een ijzerwinkel en een aantrekkelijke sociaaleconomische situatie had, waardoor de vervolging door middel van maandelijkse afpersing gepaard gaande met doodsb bedreigingen, gericht was op hem als behorend tot de sociale groep van diegene die een beroep uitoefent, aan het hoofd staat van een zaak en een dienstige financiële status bekleedt (risicoprofiel in El Salvador).

Dit verhaal strookt met de meest recente bronnen die getuigen van de situatie in El Salvador.

Men dient bijgevolg de opmerkingen en tegenargumenten die zullen volgen steeds in het licht te zien van de gegeven veiligheids-, politieke en economische situatie in El Salvador.

Men dringt erop aan dat ook verwerende partij een beslissing wordt geacht te nemen in het licht van die context. Er dient steeds rekening te worden gehouden met de cultuur, de waarden, de gebruiken, de mentaliteit en het dagelijkse leven van verzoeker van het gegeven dossier bij de evaluatie van de noodzakelijke bescherming.

De huidige context in El Salvador is problematisch en complex. Het gewelddadig optreden van verschillende omnipresente bendes zorgt voor het verspreiden van terreur bij de bevolking:

(...)

Dezelfde bron duidt aan dat afpersing bij grote of kleine bedrijven een wijverspreide tactiek is die gebruikt wordt door de bendes. Dit gaat bijna altijd gepaard met doodsb bedreigingen.

(...)

Het relaas van verzoeker duidt precies op dit fenomeen.

(...)

(Rapport de la Rapporteuse spéciale sur les droits de l'homme des personnes déplacées dans leur propre pays concernant sa visite en El Salvador, 23 avril 2018, Conseil des droits de l'homme, 18 juin - 6 juillet 2018, <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G18/116/65/PDF/G1811665.pdf?OpenElement>)

(...)

International Crisis Group, El Salvador's politics of perpetual violence, 19.12.2017, <https://www.crisisgroup.org/latin-america-caribbean/central-america/el-salvador/64-elsalvadors-politics-perpetual-violence>

(...)

International Crisis Group, El Salvador's politics of perpetual violence, 19.12.2017, <https://www.crisisgroup.org/latin-america-caribbean/central-america/el-salvador/64-elsalvadors-politics-perpetual-violence>

(...)

(OSAC, El Salvador 2019: Crime and Safety Report, <https://www.osac.gov/Country/ElSalvador/Content/Detail/Report/d1222be6-4e5d-461f-912c-15f4aec90b02>)"

Verzoeker geeft vervolgens een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Hij citeert de motieven van de bestreden beslissing daarover en gaat vervolgens in op het begrip 'gewapend conflict' en het begrip 'willekeurig geweld'.

Onder verwijzing naar door hem geciteerde rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie en landeninformatie afkomstig van het Georgetown Institute for Women, Peace and Security en International Crisis Group betoogt verzoeker vervolgens dat de actuele veiligheidssituatie in El Salvador onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet valt. Verzoeker wenst tevens de aandacht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) te vestigen op het feit dat meer en meer rapporten getuigen over het feit dat terugkerende Salvadoranen, na een weigering van hun asielaanvraag te hebben verkregen, een risico lopen voor hun leven. Hij citeert in dit verband uit het rapport *"Deported to Danger: United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse"* van Human Rights Watch van 5 februari 2020. Hij stelt dat waar meerdere rapporten vaststellen dat de terugkeer van Salvadoranen hen het leven kan kosten, het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) in gebreke blijft aan te tonen dat dit voor hem niet het geval zal zijn. Hij meent bij terugkeer het risico te lopen om opnieuw te worden bedreigd door dezelfde belagers. Het feit dat hij zijn asielrelaas reeds uit de doeken heeft gedaan bij de Belgische autoriteiten maakt hem nog kwetsbaarder bij de bendes die tijdens de procedure werden geciteerd en voormeld rapport bevestigt dit, aldus verzoeker.

Ten slotte herinnert verzoeker eraan *"dat er op dit moment een zeer ernstige sanitaire crisis heerst, na de ontdekking van de Covid-19"*. Deze crisis betreft ook El Salvador, aldus verzoeker, die er nog op wijst dat in de context van deze sanitaire crisis, die huidig als pandemie wordt beschouwd, verschillende maatregelen werden genomen om de verspreiding van het virus tegen te gaan en dat deze crisis veelvuldige consequenties heeft, met name op medisch, politiek en economisch vlak. Ook heeft de sanitaire crisis volgens verzoeker zelfs invloed op de activiteit van de in El Salvador actieve bendes, ter staving waarvan hij citeert uit een internetartikel van Le Monde.

In uiterst ondergeschikte orde betoogt verzoeker dat het gepast is de bestreden beslissing te vernietigen en zijn dossier terug te sturen naar het CGVS.

2.2. Stukken

2.2.1. Bij het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 26 februari 2021 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin wordt gerefereerd aan de COI Focus “*Salvador. Retour au pays des ressortissants*” van 17 december 2020 en de COI Focus “*El Salvador. Situation sécuritaire*” van 12 oktober 2020.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 13 van het EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel waarborgt, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel *in casu* geschonden acht.

2.3.1.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.3. Aangaande de door verzoeker aangevoerde schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, voluit de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), wordt opgemerkt dat deze bepaling is overgenomen in de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, *Kampelmann*, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, *Suffritti*, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoeker toont dit *in casu* evenwel niet aan. Hij kan derhalve de schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

2.3.1.4. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij niet aannemelijk maakte dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van het Verdrag van Genève of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt in de

zin van artikel 48/4, § 2, a) of b), van de Vreemdelingenwet, nu (i) de door hem aangehaalde feiten gemeenrechtelijk van aard zijn en bijgevolg buiten het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève vallen, (ii) de door hem aangehaalde afpersing door bendeleden en de gevolgen ervan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden, (iii) hij bepaalde onwaarschijnlijke verklaringen aflegde over de door hem beweerde vluchtaanleiding, (iv) de documenten die hij voorlegt deze vaststelling niet kunnen ombuigen, (v) zijn profiel als vrachtwagenchauffeur in het rondvoeren van goederen voor een ijzerwinkel in het bezit van zijn familie op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen en (vi) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat hij louter en alleen op basis van zijn verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling, en omdat (B) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart dat hij zijn land van herkomst verlaten heeft omwille van afpersingsproblemen. Hij zou ongeveer negen jaar geleden voor het eerst zijn gebeld door “*Player*”, een superchef van de bende MS-13, met de boodschap dat hij 100 dollar *renta* diende te betalen voor de ijzerwinkel waarvoor hij werkte en die op naam staat van zijn oudste zus. Zijn stiefvader zou hem hebben aangesteld als verantwoordelijke om de *renta* af te leveren, wat hij maandelijks zou hebben gedaan. Daarnaast zouden de bendeleden op de hoeken van de straat een *renta* van vijf dollar hebben gevraagd als hij daar passeerde met zijn vrachtwagen. Op 2 oktober 2019 zou *Player* gebeld hebben met de boodschap dat ze de *renta* zouden verdubbelen. Verzoeker zou toen geprobeerd hebben te onderhandelen omdat hij met de ijzerwinkel niet genoeg verdiende. Dit mislukte en hij zou een week de tijd hebben gekregen om de gevraagde 200 dollar te betalen, anders zouden ze hem vermoorden. Hierop zou verzoeker besloten hebben het land te verlaten, wat hij op 28 oktober 2019 deed.

Daarnaast verklaarde verzoeker dat zijn stiefvader, die ook in de ijzerwinkel werkte, en zijn broer vermoord werden door bendeleden.

Ter staving van zijn verzoek legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure fotokopieën neer van zijn identiteitskaart, van zijn paspoort, van zijn rijbewijs, van het forensisch medisch onderzoek van het vrijgeven van het lichaam van zijn stiefvader, van overlijdensberichten van zijn stiefvader en zijn broer, van de overlijdensaktes van zijn stiefvader en zijn broer en van de openbare akte van speciale volmacht die zijn moeder hem toekende met betrekking tot onder andere het verrichten van betalingen en het in ontvangst nemen van geld van diverse kavels en de boekhoudkundige rapportage van de ijzerhandel ‘*El Paso*’ (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6, map met ‘documenten’).

De identiteitskaart, het paspoort en het rijbewijs bevestigen slechts de identiteit, de nationaliteit en de rijvaardigheid van verzoeker. Deze elementen staan *in casu* niet ter discussie, doch houden geen verband met de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten en vrees. Uit het forensisch medisch onderzoek, de overlijdensaktes en de overlijdensberichten kan blijken dat de stiefvader en de broer van

verzoeker op een gewelddadige manier om het leven zijn gekomen. Op basis van deze stukken kan evenwel niet worden vastgesteld dat zij vermoord werden door de bende waarmee verzoeker thans problemen verklaart te hebben, laat staan dat zij omwille van exact dezelfde problemen als verzoeker om het leven zijn gekomen en dat verzoeker hierdoor ook voor zijn leven zou moeten vrezen. Uit de akte van speciale volmacht kan blijken dat verzoeker transporteur was, dat verzoeker voor rekening van zijn moeder betalingen kan verrichten, geld en documenten met betrekking tot bepaalde kavels in ontvangst kan nemen, formaliteiten mag vervullen in het licht van de vennootschap ODESSA, de boekhoudkundige rapportage kan opvragen bij de ijzerhandel 'El Paso' en met betrekking tot de activiteiten van deze ijzerhandel geld en documenten in ontvangst mag nemen. Ook dit document houdt geen verband met de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten en vrees. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, biedt dit document ook geen uitsluitel over de activiteiten van verzoeker binnen de ijzerhandel 'El Paso' en kan er evenmin uit worden afgeleid dat deze ijzerhandel op naam van zijn zus staat.

De Raad besluit dat verzoeker een zekere inspanning heeft geleverd om zijn verzoek om internationale bescherming te staven met documenten, maar dat deze documenten niet volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Wat dit betreft, kan er allereerst op worden gewezen dat de verklaringen die verzoeker op het CGVS heeft afgelegd over het betalen van de maandelijkse *renta* op diverse vlakken afwijken van de verklaringen die hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) aflegde. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

"Wanneer echter gepolst werd of u opmerkingen had over uw interview bij DVZ, verklaarde u er geen te hebben. Wanneer gevraagd werd of de tolk uw verklaringen toen goed heeft kunnen terug vertalen bij de samenvatting, antwoordde u: "Ja, ik heb alles begrepen en ook de samenvatting was goed en ik heb alles begrepen." Zo wordt allereerst vastgesteld dat u negen jaar geleden voor de eerste keer afgeperst werd door bendeleden voor de ijzerwinkel waarvoor u werkte (NPO, p. 14, 17 & 19). Aanvankelijk eisten ze 100 dollar per maand (NPO, p. 12, 17 & 19), maar 2 oktober 2019 werd dit opgetrokken tot een maandelijks bedrag van 200 dollar (NPO, pp. 21-22). De eis tot betaling zou gepaard gegaan zijn met bedreigingen (NPO, p. 12 & 17). Bij DVZ beweerde u dat er voor oktober 2019 elke maand een jongeman naar de zaak kwam en dat u het geld aan hem betaalde (Vragenlijst CGVS, 20 november 2019, vraag 5). Op uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verkondigde u echter dat u maandelijks het geld ging brengen naar de ingang van Colonia 10 Oktober, een gebied dat volledig toebehoorde aan bende MS13 (NPO, p. 19). Daar ontmoette u de eerste keer "Player", een bendelid van MS13 die onder die alias opereerde en de volgende keren veelal hetzelfde kleine jongentje dat werkte voor Player (NPO, pp. 21-22). U overhandigde hem een enveloppe met 100 dollar, waarbij uw naam dan werd aangeduid op een lijst (NPO, p. 19). Wanneer wordt gepolst of het gebruikelijk is dat bendeleden iemand ontmoeten op een afgesproken plaats, stelt u opnieuw dat ze niet naar de ijzerwinkel kwamen (NPO, p. 20). U blijft volharden dat ze niet naar de zaak kwamen omdat ze onder andere ook bang waren van het politiekantoor dat vlakbij gelegen is (NPO, p. 20). Daarnaast verklaarde u bij DVZ dat als u niet zou betalen binnen de twee weken dat ze u en uw familie zouden doden (Vragenlijst CGVS, 20 november 2019, vraag 5). Op het CVGS verklaarde u daarentegen dat het bendelid u vroeg om een week later de verdubbelde renta te betalen (NPO, p. 22). Het is daarnaast hoogst bevreemdend dat u verklaart op het einde van de maand de oorspronkelijke 100 dollar renta te moeten betalen, maar dat u wel in het begin van oktober een telefoon krijgt met de vermelding dat u na een week die verhoogde renta van 200 dollar moest betalen (NPO, p. 21)."

Verzoeker voert aan dat, zoals hij bij de DVZ uitlegde, maandelijks een jongeman naar de zaak kwam om het geld voor de bende MS-13 in ontvangst te nemen, doch dat hij zich één keer zelf moest begeven naar de ingang van de Colonia waar hij voor de eerste keer 'Player', het hoofd van de bende MS-13, ontmoette. Hij meent dat er geen sprake is van een tegenstrijdigheid en dat deze twee elementen compatibel zijn. Dit betoog vindt evenwel geen steun in de stukken van het administratief dossier. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers duidelijk dat verzoeker op het CGVS verklaarde dat hij 'Player' aan de ingang van de Colonia ontmoette en dat die 'Player' een klein jongetje naar die plek stuurde aan wie hij elke maand een enveloppe moest geven met 100 dollar. Gevraagd of het gewoonlijk was dat hij naar een bepaalde plaats gaat om *renta* te gaan geven of dat ze dat ook in de zaak komen halen, antwoordde verzoeker dat er elke keer op het einde van de maand een enveloppe met geld

moest komen en dat ze nooit naar de ijzerwinkel kwamen. Hij verklaarde tevens dat ze niet naar de ijzerwinkel kwamen omdat ze bang zijn om aangegeven te worden (adm. doss., stuk 5, Deel CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19-20). Verzoeker slaagt er dan ook niet in de voorgaande motieven, die pertinent en terecht zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten.

Waar verzoeker nog aanvoert dat zijn verklaringen bij de DVZ niet tegen hem kunnen gebruikt worden *“aangezien hij tijdens dit verhoor niet werd bijgestaan (en hem het recht hiertoe werd ontzegd) door een advocaat”*, stelt de Raad vast dat deze verklaringen aansluiten bij wat hij thans in zijn verzoekschrift aanvoert, en dit nog daargelaten dat niet kan worden ingezien in welke zin het feit dat hij tijdens zijn gehoor bij de DVZ niet werd bijgestaan door een advocaat hem verhinderd zou hebben zijn eigen relaas correct uiteen te zetten.

De vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over kernelementen van zijn asielrelaas, ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van dit relaas.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht op het volgende gewezen:

“Wanneer u gevraagd wordt of uw broer en zussen nog problemen hebben gekend met betrekking tot de ijzerwinkel na uw vertrek, betoogt u tot twee keer toe dat uw zus u daar niets over vertelt (NPO, p. 12 & 23). Dit weet niet te overtuigen aangezien u eerder verklaart twee keer per week contact te hebben met uw broer en zussen (NPO, p. 11) en dagelijks met uw partner (NPO, p. 13). Het enigste dat ze u vertelden over het bendegegeweld in El Salvador is dat er nog elke dag doden zijn (NPO, p. 11). Dat u vervolgt dat de ijzerwinkel tevens drie maand gesloten is door COVID-19 en dat u daarom niet weet of er nog iets voorgevallen is (NPO, p. 12 & 23), weet evenmin te overtuigen omdat u reeds vertrokken bent eind oktober 2019, dus een aantal maanden alvorens het coronavirus de economie in de gehele wereld lam legde. Geconfronteerd met deze onduidelijkheid, betoogt u dat de bende met u onderhandelde omdat u de rustige van de zaak was (NPO, p. 12 & 17) en dat als u het geld niet voorzag, dat ze u zouden vermoorden. Hiermee lijkt u te impliceren dat het afpersingsgeld en de bedreigingen die daarmee gepaard gaan, van de baan zijn sinds u persoonlijk niet meer in El Salvador bent. Dit is een bizarre denkwijze aangezien u eerder verklaarde dat de ijzerwinkel op de naam van uw oudste zus, A. R. M. d. R. (...), staat (NPO, p. 12) en dat de bende tevens aan alle winkels renta vraagt (NPO, p. 21).”

Verzoeker beperkt zich tot een herhaling van zijn verklaringen waar hij stelt *“dat de winkel gedurende enige tijd gesloten bleef door de COVID 19-crisis”*, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen. Met de loutere herhaling van de elementen uit zijn relaas weerlegt verzoeker de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal dat hij reeds vertrokken was eind oktober 2019, dus een aantal maanden alvorens het coronavirus de economie in de gehele wereld lam legde, niet. Aldus toont verzoeker niet aan dat de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op onredelijke wijze is genomen.

Waar verzoeker opmerkt dat de afpersingen zoals die door hem aangevoerd vaak *intuitu personae* zijn, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien niet in overeenstemming is met zijn verklaringen op het CGVS dat alle winkels *renta* moeten betalen (adm. doss., stuk 5, Deel CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21).

Met betrekking tot het overlijden van de stiefvader en de broer van verzoeker wordt in de bestreden beslissing als volgt overwogen:

“Met betrekking tot het overlijden van uw stiefvader en broer, is het op basis van hun overlijdensakten, berichten, het resultaat van het forensische onderzoek (Zie documenten 4 t.e.m. 8 in het administratieve dossier) en de algemene veiligheidssituatie in El Salvador mogelijk dat ze vermoord zijn omwille van bendegegeweld. Zo is uw broer overleden aan “een cardiale perforatie, door een steekwond in de thorax, veroorzaakt door een projectiel geschoten door een vuurwapen” (Zie document 6 in het administratieve dossier). Uw stiefvader zou overleden zijn aan “excoriatie in de linkerhelft van de nek” (Zie document 4 in het administratieve dossier dan wel aan een hersenbloeding (Zie document 5, niet zo goed leesbaar). De documenten leveren wel niet het onomstotelijke bewijs dat zij door bendegegeweld omkwamen, noch dat dit door dezelfde bende zou begaan zijn. Dat zij omwille van exact dezelfde problemen als de uwe om het leven zijn gekomen door “diegenen die [u] bedreigden (NPO, p. 4), kunt u helemaal niet aannemelijk maken. Zo verklaart u allereerst enkel problemen te hebben gekend met Player (NPO,

p. 21), maar blijft u heel algemeen over de personen met wie uw stiefvader en broer problemen hadden, namelijk "dezelfde bende" (NPO, p. 4). Wat betreft uw stiefvader verklaart u dat hij vermoord is omdat de bende alsmaar meer geld wou voor de ijzerwinkel (NPO, p. 4). Daarbij wordt vastgesteld dat de dood van uw stiefvader, met name 10 à 12 uur eerder dan 1 november 2013 (Zie forensisch medisch onderzoek, document 4 in het administratieve dossier), plaatsvond in de periode dat u tijdig de renta overhandigde aan Player (NPO, p. 22). Zo verkondigt u dat de bende negen jaar geleden voor de eerste keer belde en vroeg naar de eigenaar van de ijzerwinkel. Uw stiefvader stelde u daarbij aan als onderhandelaar omdat hij volgens u "een eenvoudige man was die het niet aankon om met bendes te onderhandelen" (NPO, pp. 19-20). Deze informatie geeft bijgevolg allerm minst een inzicht in uw bewering dat uw stiefvader werd vermoord door diegenen die ook u bedreigden omwille van de renta voor de ijzerwinkel. Over uw broer getuigt u dan weer dat hij naliet vijf dollar te betalen aan de bendeleden wanneer hij iets ging afleveren. Aangezien hij een beetje gewelddadig was, is hij "waarschijnlijk" vermoord door de bende (NPO, p. 5). Gevraagd wie allemaal in de ijzerwinkel werkte, somt u op: uw stiefvader tot hij vermoord is, uw oudste zus en een van haar dochters. Uw broer zou echter een andere ijzerwinkel in de buurt gehad hebben (NPO, p. 12), waardoor zijn problemen onmogelijk dezelfde als de uwe kunnen zijn geweest. Zijn overlijdensbericht categoriseert hem dan weer als schilder onder het lemma "beroep of ambt" (Zie document 8 in het administratieve dossier). Tot slot poneert u dat er ook bedreigingen werden geuit jegens uw broer en stiefvader, om later te verklaren dat ze u nooit iets hebben verteld, wanneer er wordt gepolst of zij bedreigingen kregen alvorens de bendeleden overgingen tot daden (NPO, pp. 4-5)."

Door in het verzoekschrift op te merken dat de twee overlijdensattesten een onweerlegbaar begin van bewijs inhouden van de dood van zijn stiefvader en broer, alsook van de oorzaak van de dood, doet verzoeker geen afbreuk aan de voorgaande motieven. Zo met verzoeker wordt aangenomen dat bende geweld een meer dan aannemelijke hypothese is en dat het aannemelijk is dat de bende een persoonlijk conflict had met de stiefvader en broer die de moorden tot gevolg had, dan nog blijkt niet dat zijn stiefvader en broer omwille van exact dezelfde problemen als de zijne om het leven zijn gekomen door diegenen die hem bedreigden, en dit om de in de bestreden beslissing aangehaalde redenen, die verzoeker ongemoeid laat. Uit de loutere omstandigheid dat zijn stiefvader en broer meer dan vijf jaar geleden een persoonlijk conflict zouden hebben gehad met een bende, laat dit nog dezelfde bende zijn aan wie verzoeker volgens zijn verklaringen *renta* moest betalen, kan niet worden afgeleid dat verzoeker thans problemen heeft met en voor vervolging moet vrezen door deze bende. Verzoeker slaagt er omwille van de hierboven aangehaalde redenen niet in een verband aannemelijk te maken tussen de overlijdens van zijn stiefvader en broer enerzijds en zijn eigen problemen en vrees anderzijds. De Raad wijst er bovendien nog op dat het aan verzoeker toekomt om een gegronde vrees voor vervolging aan de hand van documenten en/of voldoende consistente, gedetailleerde, specifieke en aannemelijke verklaringen aannemelijk te maken en dat er op het CGVS geen bewijslast rust om een dergelijke vrees volledig uit te sluiten.

Omwille van de voorgaande redenen kan *in casu* niet worden aangenomen dat verzoeker maandelijks *renta* diende te betalen aan de bende MS-13 en omwille van een vrees voor deze bende El Salvador heeft verlaten. Dat aan deze vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, blijkt eens temeer uit de vaststelling dat de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging niet overeenstemt met de handelingen die hij stelde, wat in de bestreden beslissing als volgt wordt toegelicht:

"Zo verklaarde u dat u op 2 oktober 2019 voor de laatste keer gebeld bent door Player met de boodschap dat hij de *renta* ging verdubbelen en dat u een week de tijd kreeg om dit te betalen (zie *supra*). U kocht echter uw vliegtickets op 10 of 15 oktober 2019, wat beiden dus na de gekregen week was, en nam effectief het vliegtuig op 28 oktober 2019 uit El Salvador (NPO, p. 18). (...). Dit relateert meteen de ernst van de ingeroepen nood aan internationale bescherming. Als u effectief vreest voor uw leven, kan logischerwijze verwacht worden dat u zo snel mogelijk het land verlaat en alle mogelijke pistes onderzoekt. Uit onze informatie, waarvan zich een kopie in het administratieve dossier bevindt, blijkt immers dat er dagelijks vluchten plaatsvinden tussen San Salvador en Spanje, door onder andere Iberia. Daarnaast kan vanzelfsprekend verwacht worden dat u in de tussentijd zichzelf veiligstelt en de nodige voorzorgsmaatregelen neemt. Dat u nooit heeft overwogen om elders te gaan wonen omdat bendeleden vragen naar uw DUI en opnieuw naar geld en indien je ze dat niet geeft, ze je terug bedreigen (NPO, p. 7 & 10), staat hier op zich niet ter discussie. Uw antwoord wanneer u gevraagd wordt tot wanneer u de job in de ijzerwinkel heeft uitgeoefend, roept wel vragen op. Zo blijft u vaag en verklaart u grofweg "oktober 2019". Als u gevraagd wordt of dat tot de dag voor uw vertrek was, poneert u dat het tot de dag voordien was omdat u zoveel mogelijk geld wou sparen om uw vliegtuigticket naar België te bekostigen (NPO, p. 15). Nadien beweert u dan weer dat u "misschien enkele dagen gewerkt [heeft] in oktober" (NPO, p. 22). Dat u zich daarnaast onveilig voelde en daarom een dag voor uw

vertrek pas naar het huis van uw broer trok (NPO, p. 6), roept eveneens vragen op en relateert eveneens het reële risico op ernstige schade. Temeer wanneer u verklaart dat de bendeleden "alles onderzoeken" zoals je naam, hoeveel familieleden je hebt (NPO, p. 20), waar je woont, waar je naartoe gaat en dat ze dat onder mekaar communiceren (NPO, p. 9). Aangezien u zich verplaatste tussen uw werk en uw huis met uw vrachtwagen, kan logischerwijze worden afgeleid dat de bendeleden dus ook wisten waar u woonde (NPO, p. 15). Dat u bijkomstig betoogt dat u, in de periode dat u niet meer naar de ijzerwinkel ging, in het huis van uw moeder werkte en het terrein onderhield (NPO, p. 22), weet evenmin te overtuigen daar u eerder poneert dat het huis van uw moeder in San Marcos op ongeveer 3 km van uw werk ligt (NPO, p. 10) en tot drie keer toe verklaart dat het op 1 km van uw huis in Colonia San Jose ligt (NPO, p. 5 & 7-8). U verklaarde tevens dat het op zich wel een veilige plek was, maar dat er tegenover bendes gevestigd waren en dat iedereen er gewoon binnen kon (NPO, p. 9). Dat lijkt geen gedrag van iemand die een reële risico op ernstige schade lijkt in te calculeren.

Tot slot geeft u met betrekking tot uw paspoort te kennen dat u het aanvraag om uit het land weg te gaan (NPO, p. 16). U verklaart echter nooit met uw oud paspoort te hebben gereisd, omdat uw kinderen nog klein waren (NPO, p. 16). Daarbij wordt vastgesteld dat u uw nieuw paspoort aanvraag op 24 juni 2019, enkele maanden voor het verdubbelen van de renta (Zie paspoort, document 2 in het administratieve dossier). In combinatie met het feit dat u later verklaarde dat u eerder uw land wilde verlaten, namelijk bij het betalen van de 100 dollar renta, roept dit vragen op. Zo verklaart u drie jaar geleden te hebben willen vertrekken, maar "toen waren er op zich geen problemen". Die extra 100 dollar was voor u de druppel om uw land te verlaten (NPO, p. 22)."

Verzoeker slaagt er niet in deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontcrachten. Waar hij aanvoert dat hij tijd nodig had om zijn vertrek te organiseren en zijn vrachtwagen diende te verkopen vooraleer hij zijn tickets kon betalen, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Bovendien verklaart dit niet dat hij zichzelf in de tussentijd niet veiligstelde en de nodige voorzorgsmaatregelen nam. Door verder in het verzoekschrift te herhalen dat hij inderdaad jarenlang het geld ten gevolge van de afpersing betaalde en er meermaals aan dacht te vertrekken, zonder hiervoor de concrete middelen te hebben, en dat de verdubbeling van de *renta* de druppel was die hem ertoe bracht te vertrekken, verklaart verzoeker niet waarom hij zijn paspoort kocht voordat de *renta* verdubbelde, temeer nu hij verklaarde geen geld te hebben voor zijn reis en dat hij hiervoor zijn auto en vrachtwagen moest verkopen. Dat iemand die in een dergelijke financiële situatie zit een paspoort koopt zonder concrete plannen te hebben om zijn land te verlaten, acht de Raad niet geloofwaardig.

Waar verzoeker verwijst naar het "*Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*" van UNHCR, wijst de Raad erop dat de proceduregids geen afdwingbare rechtsregels bevat zodat verzoeker er niet kan op steunen om tot de onwettigheid van de bestreden beslissing te besluiten. Bovendien gaat verzoeker er met zijn betoog aan voorbij dat met de eis dat de vluchteling een gegronde vrees voor vervolging heeft niet alleen een subjectieve, maar ook een objectieve voorwaarde wordt gesteld. Door er voorts in het algemeen op te wijzen dat "*eenieder op een verschillende manier reageert op bedreigingen en eenieder voorzorgsmaatregelen neemt en zich beschermt op zijn eigen manier afhankelijk van hoe hij de zaak percipieert*", biedt verzoeker allerminst een afdoende antwoord op de vragen waarom hij tot de dag voor zijn vertrek is blijven werken en waarom hij een dag voor zijn vertrek pas naar het huis van zijn broer trok, terwijl hij vreesde door de bende MS-13 doodgeschoten te worden. Tenslotte dient er nog op te worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging heeft.

Met betrekking tot de vijf dollar die verzoeker volgens zijn verklaringen aan de bendeleden op de hoeken van de straat diende te betalen wanneer hij er passeerde met zijn vrachtwagen en het bijkomstig geld dat de bendeleden soms in december vroegen om likeur te kopen, stelt de Raad vast dat deze feiten niet zwaarwichtig genoeg zijn om als daden van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt. De commissaris-generaal kan worden gevolgd waar hij in de bestreden beslissing stelt dat dit eerder kleine zaken betreffen die geen dermate grote invloed op verzoekers welbevinden uitoefenen. Door in het verzoekschrift louter te poneren dat het de commissaris-generaal niet toekomt om sommige vormen van afpersing te minimaliseren, doet verzoeker hieraan geen afbreuk. De commissaris-generaal voegt hier in de bestreden beslissing nog het volgende aan toe:

"Ook voor (...) de obscene woorden die ze soms gebruikten (NPO, p. 17), is dit het geval. Het betreffen eerder kleine zaken die geen dermate grote invloed op uw welbevinden uitoefenen. Daarnaast verklaart u hen ook in het algemeen in het straatbeeld te vrezen en dat ze met hun gezichtstattoos angst inboezemen omdat ze op elke hoek van de straat staan en zich als bewapende goden gedragen. Daartoe ontweek u hen om te zorgen dat u geen last van hen had, ook al durfde u 's avonds niet meer buiten te gaan (NPO, p. 18). Ook dit is niet zwaarwichtig genoeg, omdat het eerder de algemene situatie in uw land betreft en geen persoonlijke dreiging die tegen u gericht is en van permanente aard is."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoeker ook de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

"Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat uw profiel als vrachtwagenchauffeur in het rondvoeren van goederen voor een ijzerwinkel in het bezit van uw familie op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke."

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Ook de verwijzing in het verzoekschrift naar algemene informatie over de gegeven veiligheids-, politieke en economische situatie in El Salvador en over afpersing bij grote en kleine bedrijven volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft wat dit betreft in gebreke.

Gelet op de ongeloofwaardigheid en de beperkte ernst van de aangehaalde feiten, is de vraag of deze feiten al dan niet zijn ingegeven door verzoekers behoren tot een sociale groep *in casu* niet relevant en is het betoog van verzoeker niet dienstig in zoverre hij een band tussen deze feiten en het Verdrag van Genève wenst aan te tonen. Waar verzoeker nog argumenteert dat bescherming zoeken bij de (nationale) autoriteiten geen optie is, wijst de Raad er op dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden problemen of dat de door hem aangehaalde feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst irrelevant is.

Verzoeker vestigt verder de aandacht van de Raad op *"het feit dat meer en meer rapporten getuigen over het feit dat terugkerende Salvadoranen, na een weigering van asielaanvraag te hebben verkregen, een risico lopen voor hun leven"* en citeert uit het rapport *"Deported to Danger: United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse"* van Human Rights Watch van 5 februari 2020. Zoals hierboven uiteengezet, maakt verzoeker de door hem aangehaalde problemen met de bende MS-13 niet aannemelijk of dient te worden vastgesteld dat deze onvoldoende ernstig zijn. Hij maakt dan ook niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer om deze redenen ernstige problemen zal ondervinden. Voor het overige beperkt verzoeker zich in zijn verzoekschrift tot een verwijzing naar algemene informatie over de situatie van teruggekeerde Salvadoranen zonder *in concreto* aan te duiden of toe te lichten waarom hij persoonlijk zou worden blootgesteld aan de daarin beschreven risico's. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangestipt, kan op basis van de COI Focus *"Salvador. Retour au pays des ressortissants"* van 9 januari 2020 niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging. Dit wordt bevestigd door de meer recente versie van deze COI Focus waaraan wordt gerefereerd in de aanvullende nota die verwerende partij op 26 februari 2021 neerlegde. Verzoeker brengt geen informatie bij op basis waarvan anderszins kan worden besloten. Het rapport van Human Rights Watch waarnaar hij verwijst gaat overigens in het bijzonder over personen die terugkeerden uit de Verenigde Staten en die in vele gevallen over een specifiek profiel beschikken, onder meer door een verleden als bendelid. Verzoeker toont allerm minst aan dat hij behoort tot groepen terugkeerders met een specifiek profiel. Zijn verblijf in België voor de duur van zijn asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven. Overigens heeft verzoeker in de loop van de administratieve procedure op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van het bestaan van een dergelijke vrees of een dergelijk risico, wat in de bestreden beslissing ook terecht wordt aangestipt.

De hoger gedane vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in El Salvador.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de beoordeling van zijn verzoek onder punt 2.3.3. van dit arrest, waarbij geconcludeerd werd dat verzoeker de door hem voorgehouden problemen met leden van de bende MS-13 niet aannemelijk maakt of dat deze problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn.

Met het algemene betoog over de invloed van de sanitaire crisis ten gevolge van het coronavirus op de in El Salvador actieve bendes maakt verzoeker niet *in concreto* aannemelijk dat hij persoonlijk het risico loopt om in onmenselijke of vernederende omstandigheden terecht te komen. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (cf. RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

2.3.4.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door beide partijen *in casu* ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit

wordt beaamd in het rapport *"An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador"* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *"highly targeted and individualized"* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.9. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN